

Ilinniartitsisoq

Ilinniartitsisoq no.6

Uge 18

Redaktion:

Elna Heilmann,
ansvarshavende redaktør.
Andreas Wille, journalist.
Simon Lennert, IMAK's
sekretariatet

Lærerne: Den bedste oplevelse er,
at eleverne lærer

Næste udgivelse:

Uge 19

Lærerne: Den bedste oplevelse er, at eleverne lærer

Thula Andreassen har været lærer i knap 50 år. Heidi Cortzen Lundblad har været det i knap 3 år. Selv om der er en aldersforskel mellem de to lærere, har de noget til fælles: De er meget glade for at være lærere.

Elna Thomsen Heilamann og Thula Andreassen. Foto: IMAK.

- Da jeg startede i skolen, var mine elever ikke i skole en stor del af tiden, da de var med ude på fangst. Mine første elever fylder 59 i år. Deres børnebørn er nu elever i skolen, fortæller Thula Andreassen.

Thula (Tulla) Andreassen har nu i knap 50 år undervist på Tasiilami Alivarpi. Den erfarne lærer bliver 76 år i maj.

- Jeg kan mærke, at jeg stadig har lysten til at arbejde. Jeg er glad for, at min familie trives. Glæden giver lyst til at arbejde, siger Thula Andreassen.

Heidi Cortzen Lundblad er 50 år yngre. Men Thula Andreassen og Heidi Cortzen Lundblad har noget til fælles. De er begge uddannede folkeskolelærere. En af deres vigtigste opgaver er dagligt at være sammen med børnene, og at de tilegner sig viden og færdigheder hver dag.

- Lærerarbejdet er fyldt med glæder. At undervise børnene, at mærke deres

fremgang og fællesskabet giver altid en stor glæde, siger Heidi Cortzen

Lundblad, som blev færdiguddannet som lærer i 2021, og som nu er ansat i

Gammeqarfik i Aasiaat, og fortsætter:

- Det mest positive er at kunne give noget fra sig hver dag, det er noget af det, jeg er mest glad for.

- Lærerarbejdet er fyldt med glæder, siger Heidi Cortzen Lundblad.

Foto: Heidi Cortzen Lundblad.

Arbejdet som lærer

Heidi Cortzen Lundblad besluttede at uddanne sig til lærer, mens hun gik i folkeskolen. Den unge lærer var meget interesseret i matematik, fysik og kemi, mens hun gik på ældstetrinnet i folkeskolen. Heidi og hendes klassekammerater havde dengang en dansksproget lærer, som de ikke kunne forstå fuldt ud, hvilket hun ærgrer sig over. Men jeg ville ikke nøjes med at ærgre mig over det, men selv gøre noget ved det:

- Jeg realiserede mit mål, således at jeg i dag er i stand til at undervise i matematik, fysik og kemi på vores eget sprog. Grunden til min beslutning var, at jeg ønskede at blive i stand til at undervise på et sprog, som de grønlandssprogede kunne forstå og få noget ud af, siger Heidi Cortzen

Lundblad.

I de 50 år Thula Andreassen har arbejdet i folkeskolen, har hun kun haft en arbejdsplads. Igennem alle årene arbejdede hun i Tasiilami Alivarpí.

Thula Andreassen er opvokset i Qaqortoq, men flyttede til Tasiilaq, da hun stiftede familie i 1969. Så vidt hun husker begyndte hun at vikariere for en lærer på barselsorlov i januar 1975, hvor hun startede som timelærer samme år.

- Skolelederen sagde dengang til mig, at jeg burde arbejde i stedet for bare at gå hjemme. De manglede nemlig flere lærere på skolen. Dengang kom jeg til at undervise i matematik, grønlandsk og samfundsfag, fortæller Thula Andreassen.

Tasiilami Alivarpí. Assi: IMAK

Hun blev dimitteret fra den decentrale læreruddannelse i 1987. Gennem alle de mange arbejdsår, har hun bestridt forskellige funktioner. Hun har været igennem et bibliotekskursus, så hun kunne virke som bibliotekar, hun har flere gange været viceskoleinspektør og har nu i ikke mindre end 20 år arbejdet med specialundervisning.

“Jeg kræver meget af dem”

Når Thula Andreassen underviser sine elever, er det ikke kun læringsmålene, hun

prøver at opnå. Jeg tænker altid på elevernes voksentilværelse. Jeg arbejder på, at de skal være selvhjulpne og kunne forsørge sig selv.

- Udgangspunktet var, hvad jeg så, da jeg kom til byen. Her var der ingen uddannelsesinstitutioner, så eleverne måtte forlade byen, hvis de vil have en uddannelse. Derfor stillede jeg store krav til dem. Den dag i dag er der mange af mine gamle elever, der takker mig, når jeg møder dem, fordi jeg har undervist dem på den måde, siger Thula Andreassen.

Efter eget udsagn har hun siden sin barndom aldrig siddet med hænderne i skødet. Og den holdning har hun været meget opsat på at give videre til sine elever.

- Sådan har jeg været, siden jeg var barn. Jeg var aldrig doven og havde viljen til at det hele. Når nogle siger, at de ikke gider, plejer jeg at sige, at der er intet, der er kedeligt. Jeg plejer at sige til dem, at ved at hjælpe hinanden og arbejde sammen, bliver alting meget sjovere.

“Jeg giver noget godt fra mig”

Heidi Cortzen Lundblad fortæller, at det er dejligt at være blandt børnene til daglig. Alle dage ender ikke lige godt eller er lige nemme. Det kan man ikke komme udenom, men man kan lære af dem. Den unge lærer giver ikke kun noget til børnene, hun udvikler sig også som lærer hele tiden.

- Lærerarbejdet er meget vigtigt for mig. Jeg har meget at kunne give eleverne med hensyn til boglig viden og personlig udvikling. Til gengæld får jeg også meget fra eleverne, som udvikler mig som lærer, og giver mig mange personlige glæder, fortæller Heidi Cortzen Lundblad.

Folkeskolen i Aasiaat, Gammegarfik. Foto: Ajaaja Rosing.

Ganske særlige oplevelser

Begge lærere har mange oplevelser i forbindelse med deres lærerarbejde. Nogle oplevelser kan dog være ganske specielle. Læreren fra Aasiaat mindes studieturene, hvor hun sammen med børnene er væk fra skolen og byen, som noget ganske særligt.

- At tage på ture til andre steder sammen med eleverne for at lære nyt, giver mig ganske særlige oplevelser. At tage væk fra de trygge omgivelser i hjemmet og familien og i fællesskab arbejde med ikke-boglige emner, skaber et godt og givende sammenhold blandt eleverne. Det giver et godt sammenhold eleverne imellem og mellem elever og lærer, som er udviklende for alle, siger Heidi Cortzen Lundblad.

Da hun er meget glad for at arbejde som lærer, kan hun ikke forestille sig, at opgive lærerarbejdet inden for de nærmeste år.

Thula Andreassen har gennem fem årtier oplevet alt, hvad der kan opleves som lærer på en skole. Men hun erkender, at hun ikke er særlig god til at rose sig selv.

- Jeg har det ikke med at rose mig selv. Jeg vil ikke fremhæve mig selv i forhold til mine kollegaer.

Når man ikke er særlig god til at rose sig selv, kan man til gengæld blive anerkendt af arbejdsgivere og de kongelige, hvilket Thula Andreassen har oplevet.

Efter 40 års arbejde har hun fået tildelt en medalje. Hun husker tildelingen af fortjenstmedaljen fra dronningen således:

- Jeg brød ud i gråd. Jeg blev så overvældet. Først da jeg havde grædt færdig, blev medaljen overrakt. Til sidst var vi virkelig glade, fortæller Thula Andreassen.

Hun lægger stor vægt på at passe på sig selv og sit helbred. Hun bliver 76 år, og tænker endnu ikke på at holde op med at arbejde, og har til gengæld meddelt sin arbejdsgiver, at hun ønsker at fortsætte med at arbejde.

- Jeg tager et år ad gangen. Da jeg var til samtale, accepterede jeg at fortsætte et år mere. Det vil helt komme an på mit helbred til den tid, slutter Thula Andreassen.

Indlæg til ILINNIARTITSISOQ sendes til: imak@imak.gl . I emnefeltet skrives tydeligt: ILINNIARTITSISOQ.